

П О В Ъ С Т Ъ
за
Младото търговче и кюляфитѣ.

*Който копае транзъ другиму,
Той самъ пада вътрѣ.*

Въ Гръцкитѣ прѣдѣли, имаше нѣкой си търговецъ, който бѣше са сдружилъ съ единъ Евреинъ и много врѣме търгувахъ наедно; най-послѣ умрѣ христіанинътъ, и остави наслѣдникъ сина си, Васиlaki, който обсеби всичкото негово богатство. Но той като не бѣше юще на възрасть, нито опитенъ въ търговіята, намили да прибѣгне при онзи Евреинъ да са съвѣтва отъ него каква търговія да залови. Но Евреинътъ, като единъ христіански врагъ, безъ да си напомни, че спорѣдъ оногова христіанина стана и той търговецъ, и чрѣзъ него си отвори очитѣ, поиска да опропасти сжщія синъ на благодѣтеля си, за да испадне съвѣмъ. А неможалъ да прѣдвиди окаяній, че тойзи гробъ, що копаше за момчето, самъ ще падне вътрѣ.

Като го попита онова момче коя търговія да улови, а Евреинътъ злонамѣреното го съвѣтва да напълни единъ корабъ съ *кюляфи* (дервишки шепки) и да ги занесе у Александрія, дѣто много са търсци, и отъ които голѣмо богатство ще припечѣли. А младото търговче, безъ да са усѣти, че той го лъже, съ намѣрене да пропадне, увѣри са на неговитѣ лъстиви думи и накупи хиляди *кюляфи*, които натовари у една гемія и потегли за мѣстото, що му показа Чифутинътъ.

Като пристигна у Александрія, спрѣ тамъ и на часа отиде да покаже стоката си, като питаше кои са купувачитѣ и по колко струва единътъ. Но когото запита сѣки са усмихна, и търговцитѣ му казахъ, че такава стока никакъ не е потрѣбна тука.

Момчето, като разбра, че това е измама, отчаян-